

Skulle lagutskottet, till hvilket denna min motion torde remitteras, hafva något att mot formuleringen invända, behagade utskottet vidtaga de ändringar, som kunna anses nödiga, på det att syftemålet med motionen må vinnas.

Stockholm den 28 januari 1893.

Lars Persson.

N:o 120.

Af herr **O. W. Redelius**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande och framläggande af förslag till ändring i förordningen angående allmänt ordnande af presterskapets inkomster den 11 juli 1862 i syfte att presterskapets kontanta aflöning må utgå af statsverket.*

Uti ingressen till kongl. förordningen den 11 juli 1862 angående allmänt ordnande af presterskapets inkomster hänvisas till en Riksdagens skrifvelse den 6 juli 1857, hvori rikets ständer såsom skäl till lönereglering angifver, att sättet för presterskapets aflöning vore i flera hänseenden mindre lämpligt och af beskaffenhet att föranleda tvister emellan löntagare och löngifvare. Konung och Riksdag blefvo eniga icke blott om *behofvet* af en lönereglering, men äfven om de *grunder*, som vid regleringens verkställande borde följas. Resultatet föreligger nu i de, på grund af nämnda förordning, uppgjorda och på de flesta ställen tillämpade löneregleringarna, hvilka torde få anses hafva ådagalagt, att nya aflöningssättet är vida att föredraga framför det förut gällande och därför kan uppskattas såsom ett stort steg framåt till ett bättre. Men den vunna erfarenheten vittnar äfven derom, att en del gamla olägenheter och ojemnheter ännu kvarstå, och att det åsyftade målet alltså ännu icke till fullo uppnåtts. Men målet skulle, enligt mitt förmenande, fullständigare vinnas, om presterna likställdes med andra statens tjenstemän så, att de af statsverket finge uppbära sin aflöning

sådan den genom allmän lag blifvit bestämd. Ingen lärer kunna med fog påstå, att sådan anordning skulle vara stridande mot god ordning. Men sådan anordning förutsätter, att presterna måste afstå från tionden tillika med alla hittills varande inkomster, hvilka gifvetvis skulle indragas till statsverket, och från boställena, som då naturligtvis skulle i författningens enlig ordning utarrenderas för statsverkets räkning på vilkor, bland andra, att arrendatorn åläggas bygga och underhålla boställets alla laga hus och tillhandahålla tjänstens innehafvare erforderlig embetskjuts samt veder bostället dertill lemna tillgång; hvarjemte från arrendet borde undantagas bostadslägenhet och trädgård.

Denna anordning skulle, enligt min uppfattning, medföra många fördelar; med hänsyn till de särskilda församlingarna, presterskapet, det borgerliga samhället och svenska kyrkan i dess helhet.

1:o med hänsyn till den enskilda *församlingen*,

- a) som derigenom befriades från byggnadsskyldigheten, och
- b) som kunde få sina afgifter mera rättvist fördelade, så att för lika inkomst den ene finge betala lika mycket som den andre, i stället för att, såsom nu ofta händer, den ene nödgas betala mångdubbelt mera än en annan för lika stor inkomst.

2:o med hänsyn till *presterns* *skapet*,

- a) som derigenom besparades från nödtvånget att för sin bergning studera och idka jordbruk och boskapsskötsel; men i dess ställe finge mera tid att egna åt sina mångfaldiga embetsåligganden och studera sådant, som närmare rör deras embete;
- b) som genom utjemnade löner kunde slippa att så ofta som nu söka transport, hvilken ändring utan tvifvel skulle lända så församling som presterskap till bättnad.

3:o med hänsyn till det *borgerliga* samhället,

som skulle få gagn af boställets högre afkastning derigenom, att de i allmänhet blefve bättre brukade och deras naturliga tillgångar bättre tillvaratagna.

4:o med hänsyn till *svenska kyrkan* i sin helhet,

som skulle vinna fördelen af att betjenas af mera kraftfulla män, om, i konsekvens med det anförda, de af ålder försvagade presterna pensionerades, hvartill medel kunde anskaffas:

- a) af vakansmedel, som icke redan anslagits till enke- och pupillkassan;
- b) af all behållen inkomst från de ecklesiastiska boställsskogarne;
- c) af pensionsavgifter af presterna sjelfva.

På grund af det anförda beder jag vördsamt få hemställa,

att riksdagen behagade besluta, att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring i kongl. förordningen den 11 juli 1862 angående allmänt ordnande af presterskapets inkomster, att deri bestämmes, att presterskapets kontanta aflöning skall utgå af statsverket och presterna åtnjuta in natura endast bostad med trädgård, erforderlig embets skjuts samt vedbrand, der bostället dertill lemna tillgång.

Stockholm den 28 januari 1893.

O. W. Redelius.

N:o 121.

Af herr **A. Hansson** i Solberga, *om ändring af § 36 i gällande bevillningsförordning.*

Som oftast förekomma klagomål hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länen öfver val vid kommunalstämmorna af ledamöter i taxeringsnämnderna inom kommunerna, hvilka klagomål till följd af den knappa tid, som i bevillningsförordningen är tillmätt mellan verkställandet af valen och sjelfva förrättningarne, dock sällan hinna afgöras förr än taxeringsförrättningarne redan hafva försiggått, och följden blir, som jag ock vet har händt, att personer fått deltaga i taxeringsnämnden, som sedermera förklarats ej vara lagligen valda, och har förrättningen verkställts af obehöriga personer, och är jag förvissad om att dessa oegentligheter hädanefter, då beskattningen mera än hittills kommer att utgöras efter bevillning, bli mera i ögonen fallande.

Jag har därför tänkt mig att dessa förhållanden skulle åtminstone till någon del kunna afhjelpas genom en förändring af § 36 i nu gällande